

Abonnementsprijzen

Binnenland	Buitenland
1 jaar 150,— fr.	Goed-koop 215,— fr.
6 maand 75,— fr.	Gewone 324,— fr.
3 maand 40,— fr.	54,— fr.

Voor Frankrijk en het Groot-Hertogdom Luxemburg: speciaal tarief
POSTCHECK « HET LICHT » 567.33

VOORUIT

50 CENTIMES

ORGAAN DER BELGISCHE WERKLIEDENPARTIJ

Nr. 85, 55 jaar

Maandag 27 Maart 1939 / Uitg. * Verschijnt dagelijks / St-Pietersnieuwstr. Gent. Tel. 157.40 (4 lijnen)

Schreeuwen over eenheid in actie, terwijl ze gestadig onze beweging en onze leiders bezwadden, dat is het hachelachtig gedoe der kommunisten.

ARBEIDERS, ZET DE SCHREEUWERS STOM!

Stemt voor het blok van arbeid, tegen het blok van het groot-kapitaal.

STEMT VOOR DE SOCIALISTEN!

BELANGSTELLING VOOR BELGIE

Historisch-wetenschappelijke kletspraat van Duitse ras-theoretici

GEVAARLIJK VOEDSEL VOOR DE « NEDER-DUITSCHEID » DER VLAAMSCHE EXTREMISTEN

door Gust Van Hecke

Ons land is op dit ogenblik, mede met Nederland en Zwitserland, het voorwerp van de voortdurende belangstelling der groote mogendheden.

Of we het willen of niet, en nu onophoudend en meer dan ooit herinneren aan een gansche reeks officiële verklaringen en data, met betrekking tot onze zelfstandigheid, de naam van België komt telkens weer terug in de zonerende diplomatieke konversaties, die de groote democratische mogendheden met de totalitaire landen houden... zonder eigenlijk tot elkander het woord te richten.

Ook de zo gezegde geruststellende verklaringen ten overstaan van België's neutraliteit, die we nu zoo talrijk en van alle kanten in ontvangst mogen nemen, zijn van zulken onrechtstreekschen aard.

Er bestaat zeker geen reden, waarom wij ons vandaag onveilig of onrustiger zouden voelen dan gisteren.

Er bestaat echter ook geen reden, waarom we op beide ooren zouden slapen, en niet op alle eventualiteiten zouden voorbereid zijn.

Dat moet niet alleen de tragische ondervinding uit een nog bloedend verleden ons leeren, dat mosten we ook weten uit de lessen, die de akteuele gebeurtenissen ons bieden: de totale waardeeloosheid van alle beloften, van alle zoogenamde geruststellende verklaringen, van alle officiële en officiële waarborgen. Woorden in den wind en vofjes papier. Het is hiermede chans zelfs zoover gekomen, dat de woordbrekers zich niet eens nog de moeite geven over hun verraad of meenede uit te spreken, laat staan, gelijk in den goeden ouden tijd, diplomatieke verontschuldigen op hun wandaden te laten volgen...

(Zie vervolg blz. 2)



TEGEN DEFLATIE EN ELLENDE
STEMT VOOR DE SOCIALISTEN

Het geheim van de zaak Dr Martens

Wij eindigden ons artikel van gisteren met de volgende vragen: Waarom wilden de liberalen en de katholieke conservatieven de ontbinding van het parlement, NU? Waarom KONDEN, MOCHTEN EN WILDEN zij niet wachten op den normalen wettelijken datum der wetgevende verkiezingen, t. t. z. tot MEI 1940?

Het is hetgeen we vandaag zullen beantwoorden en als gij dit zult gelezen hebben, zult gij het geheim kennen, dat zich achter de kliniek van den dokter van Astene schuilhoudt.

Dus de normale datum van de verkiezingen ware geweest: MEI VAN HET VOLGEND JAAR.

't Is een gevaarlijke datum voor de liberale en conservatieve vertegenwoordigers van de burgerlijke vooroordeelen, van het burgerlijke egoïsme en van de burgerlijke minachting voor het volk.

Gevaarlijk, omdat die hieren zinnens zijn iets te doen waarvoor zij het oordeel van de massa van het kiezerskorps vreezen. Zij willen inderdaad van de financiële moeilijkheden van het land MISBRUIK maken om aftrok te plegen op de loonen, op de pensioenen en op den werkloozenstein.

Reeds in September—Oktober wilde de LIBERALE minister van Financiën Max-Léo Gérard (van de «Société Générale de Belgique») het doen. De socialistische ministers, met Spaak aan het hoofd, hebben zich daartegen verzet. De heer Max-Léo-Gérard is het mogten aftrappen. En de liberalen waren kwaad.

In Februari trad de h. Gutt aan. OOK EEN LIBERAAL EN OOK VAN DE «SOCIÉTÉ GÉNÉRALE». Dezelfde Gutt die in 1935 de devaluatie voorbereidde onder het bewind van zijn conservatieve baas Theunis (nog een van de «Société Générale»)

Het eerste wat de LIBERALE minister van Financiën Gutt deed was pogen al de loonen, wedden en pensioenen van het staatspersoneel met 5 t. h. te verminderen BOVEN DE VERMINDERING, VOORTSPRUITENDE UIT DE DALING VAN DEN INDEX. Hij wilde dat daarna de privaattijverheid dat voorbeeld zou volgen.

De socialistische riep: Halt! De uren van de regering Pierlot en haar LIBERALE minister Gutt waren geteld. 't Is dan dat de liberalen besloten «à fond» te marcheren tegen de benoeming van Dr. Martens..... IN APRIL 1938 VOORGESTELD ONDER DE REGERING VAN DEN LIBERAAL P. E. JANSSEN EN DAARNA HERHAALDELIJK GOEDGEKEURD DOOR AL DE LIBERALE MINISTERS.

Eens de verkiezingen achter den rug, redeneerden de liberalen en met hen de conservatieve katholieken, kunnen wij het de kleinen ongestraft lappen. Hun droom ware, zoals tijdens de uithongeringsperiode 1932-1935, een katholieke liberale regering te kunnen vormen.

Behalve de maatregelen welke onmiddellijk na 2 April zullen moeten genomen worden om het evenwicht der begroting van dit jaar in orde te brengen, zal de regering

de begrotingsontwerpen voor 1940 opmaken in SEPTEMBER—OKTOBER A. S.

September—Oktober! Dat zou reeds beginnen rieken naar de verkiezingen van Mei 1940. Gevaarlijk, zoo hebben de liberalen en de conservatieven geredeneerd.

Van zodra de regering met haar begrotingsontwerpen klaar is, moeten zij uitgedeeld worden aan de leden van Kamer en Senaat en door hen onderzocht worden in de afdelingen en de bevoegde commissies. De openbare bespreking in het parlement zou dan plaats hebben in Januari, Februari, Maart van 1940.

Dit betekent: VOLOP IN DEN KIESSTRIJD VOOR MEI 1940.

Juist vóór de verkiezingen zouden liberalen en katholieken geen deflatiemaatregelen durven nemen. Zij weten dat zij een klopjog tegemoet zouden gaan. Als die heeren het inzicht hebben het volk een toer te spelen, HEBBEN ZIJ HET LIEVER TE DOEN ONMIDDELIJK NA DE VERKIEZINGEN. Tot aan de volgende verkiezingen hebben zij dan nog vier jaar. Zij zeggen tot zichzelf: Na vier jaar zal het volk het wel weten hebben en, moest zulks niet het geval zijn, welnu dan zullen de katholieken een beetje spreken over «de schoone ziel van 't kind» of dan zullen de liberalen wel een nieuwe zaak Martens of een ander gebroken geweer ontdekken. MAAR HET VOLK ZOU HET ZITTEN HEBBEN.

En ziedaar het geheim der kwestie van den gewezen aktivistischen dokter van Astene!

DE KRISIS IN EUROPA

Een nog verwarde toestand in Centraal-Europa
Gevechten tusschen Slowaken en Hongaren
De Duitse penetratie in Roemenië

NOG WORDT GEVOCHTEN AAN DE SLOWAASCHE GRENS

De toestand in de door Hongarije en Slowakije betwiste grensgebied is nog zeer verward. Reeds drie dagen achtereen vallen de Hongaarsche en Slowaaksche troepen elkaner aan en van weerszijden is men veldslag, zoals gemeld, tot luchtaanvallen overgegaan. De Hongaarsche regering heeft daarop tot de autoriteiten te Bratislava de waarschuwing gericht, dat zij gedwongen zal zijn, meer troepen in het veld te brengen, indien men niet tot een bevestigende regeling komt.

De Slowaaksche regering zond van haar kant een nota aan Boedapest, waarin geprotesteerd werd tegen de door de Hongaarsche luchtmacht on-

dernomen aanvalen op Slowaaksche steden. In antwoord op deze nota stelde Boedapest voor, een gemengd Hongaarsch-Slowaaksche commissie te benoemen, die de grens tusschen beide landen definitief moet vaststellen. Dit voorstel is door de regering te Bratislava aanvaard en de commissie zal vandaag reeds te Boedapest haar werkzaamheden beginnen. Naar Havas verneemt, is deze regeling een gevolg van een tusschenkomst der Duitse regering bij de Hongaarsche overheden.

De vrede is dus officieel hersteld, doch van beide zijden neemt men uitgebreide voorzorgsmaatregelen met het oog op nieuwe vijandelijkheden, terwijl in de omgeving van Michalovec nog steeds gevochten wordt.

(Zie vervolg blz. 2)

Mussolini stelde geen bepaalde eischen
Hij wenscht voorstellen van Frankrijk

De eeuwige vrede is een catastroof zegt de Italiaansche diktator!

Mussolini heeft zondagmorgen zijn aangekondigde rede uitgesproken. Men had de verwachting — na de rede van den Italiaanschen koning dat de Duce een gematigde taal zou spreken. Hij heeft dat in sekeren zin gedaan, althans ten opzichte van de tischen, die tegenover Frankrijk worden gesteld: Mussolini heeft geen ultimatum gesteld, hij heeft de bruggen niet opgeblazen, en blijft de mogelijkheid van een Fransch-Italiaansche bespreking. Daarmee is voor het oogenblik de Europeesche spanning niet toegenomen. En dat is al iets!

Ge zult verder een samenvatting van Mussolini's rede vinden. Een aantal punten er uit zijn niet het ontlede en het bespreken waard. Het spreekt immers vanzelf, dat het fascisme verdergeroemd en gehuldigd, dat het fascisme Italië van... het bolsjewisme heeft gered, dat er geen sprake is van de ruïne van het land! Het kon natuurlijk ook niet anders, dan dat Mussolini de as Rome-Berlijn verheerlijkte dat hij de gebeurtenissen in Centraal-Europa als onvermijdelijk aanzag, dat hij de nationalistische Spanje beoordeelde, dat de totalitaire staten bereid zijn den handschoen op te nemen tegen een eventueel democratische blok, dat de Italiaansche fascisten bereid zijn hun bloed te storten, dat ze geen gemakkelijke leven en geen ererbewijzen willen, enzovoort, enzovoort.

We herhalen: dit alles is doodnatuurlijk, want Mussolini kan niet anders spreken.

Waarmee de bulderende diktator zich evenwel niet vergroot, is daar, waar hij gemeend heeft de Tsjechen te moeten beleedigen en hen van lafheid te beschuldigen. Hij zelf heeft in het eerste bedrijf van het Tsjecho-Slowaaksche drama — te München — een te groote rol gespeeld en meegedolven aan den aanslag, opdat hij hem zou gegeven zijn een dergelijke oordeel te vellen.

Wat Frankrijk betreft, we zeiden het reeds, hij bracht niets bepaalds naar voor. Hij herinnerde, zoals de Italiaansche koning het had gedaan, aan de nota van 17 December 1938 en zei daarbij, dat de kwesties van Tunis, Djibouti en Suez hangend bleven. Wanneer de Fransche regering blijft weigeren en blijft «noots» roepen, zegde hij, zal de kloof des te dieper worden.



Mussolini voor de mikro

Dat wil met andere woorden zeggen, dat Italië besprekingen wil en dat het Frankrijk daarmee wil zien beginnen. Daaruit besluiten we, dat Mussolini onderhandelingen verlangt «n voorloopig niet vanzins is de Duitse overrompelingsmethodes toe te passen.

Dat daarbij de onvermijdelijke bedreigingen algeijk worden geuit, behoort tot de fascistische grootspraak en maakt deel uit van de fascistische mentaliteit. Het is niet de eerste maal, dat Mussolini den eeuwigen vrede als een catastrofe bestempelt! Er bijvoorbeeld evenwel, dat Europa's beschaving thans een langen vrede nodig heeft... Ook zijn ordewoord «meer kanonnen, meer vliegtuigen, meer schepen» en zijn stelregel «gehooven, gehoorzamen en kampen» moeten niet van aard zijn ons buitmate te verontrusten.

(Zie vervolg blz. 3)

ONDUIDELIJKE SITUATIE IN SPANJE

Tal van tegenstrijdige berichten

De onderhandelaars van den verdedigingsraad te Madrid, die naar Burgos zijn gevlogen om over den vrede te spreken, zijn naar Madrid teruggekeerd, aldus meldt het Italiaansche blad P.ocolo, met een ultimatum van Franco, waarin deze algehele en onvoorwaardelijke overgave van Madrid eischt. Het antwoord wordt binnen 48 uur verwacht.

Van het front voor Madrid is radiotelefonisch aan de Giornale d'Italia gemeld, dat de overgave van de hoofdstad «cp de door generaal Franco gestelde voorwaarden, dat wil zeggen volledige kapitulatie een feit is, waarover «men geen twijfel meer zou behoeven te hebben en dat den middag van dezen dag zal ripen».

De eerste daag van overgave zal bestaan uit de overgave aan de regering te Burgos van de republikeinsche luchtmacht, welke in het gebied van Madrid is gestationneerd. Dit zijn dertig jachtvliegtuigen en 15 bombardeurs.

FRANKRIJK ZAL FRANCO ALLE SPAANSCH OORLOGSSCHEPEN TE BIZERTA UITLEVEREN

De Fransche regering heeft besloten aan Franco alle oorlogsschepen der Spaansche republikeinen uit te leveren, die onlangs een wijkplaats te Bizerta hebben gezocht. Het zijn drie kruisers en acht torpedobootjagers.

VERKLARINGEN VAN OSORIA

De burgerlijke gouverneur van Madrid, Osorio, heeft aan een verslaggever van United Press het volgende verklaard: «De werkelijkheid is met alles, wat in de berichten gemeld wordt, in strijd. Ik verwacht, dat ik Maandag nog op mijn post zal zijn. Wij allen verlangen naar den vrede, maar niet naar elken vrede. Wij wenschen een eervollen en waardigen vrede, waarom de Verdedigingsraad heeft gevraagd».

DE VREESELIJKE LAWINE-RAMP IN DE FRANSCH PYRENEEN



Hierboven een foto van de vreeselijke lawineramp in de Fransche Pyreneeën, waarvan we gisteren bijzonderheden hebben gegeven. Een aantal huizen werd bedolven onder 15 à 20 meter sneeuw. Er zijn 27 dooden te betreuren, benevens 35 zwaar gewonden. Men ziet hierboven een zicht op het dorpje Barèges, waar arbeiders bezig zijn de massa's sneeuw te verwijderen, die een aantal garages van hotels en een apotheek bedolven.

Het beslissend offensief voor 2 April

Het volk van Gent wordt opgeroepen voor de socialistische verkiezingsmanifestaties op heden Maandag 27 Maart GROOTSCH FAKKELOPTOCHT. Vertrek te 19 uur op de Vrijdagmarkt. Daarna: MASSAMEETING in de HANDELSBEURS, KOUTER, waar het woord zal gevoerd worden door de partijgenooten:

Rik de Man, Gust Balthazar, Arthur Wauters

Ernstige incidenten in de aangehechte Duitse kantons

Voorgelezen bisschoppelijk rondschriften door geloovigen in de kerken op protest onthaald

Zondagmorgen werden in alle kerken en kapellen de geloovigen verzocht te komen voor de voorlezing van een bisschoppelijk rondschrift van Mgr. Kerkhofs, bisschop van Luik, gericht aan de kantoons van de aangehechte Duitse kantons.

In dezen brief werd geprotesteerd tegen de strekkingen van het nationaal-socialisme en tegen het racisme. In sommige parochies heeft deze lektuur aanleiding gegeven tot incidenten. Te Walheim bij Eupen verlieten 4 geloovigen de kerk als protest. Hetzelfde gebeurde te St. Martinus, waar de geloovigen eveneens een gelijkaardig incident veroorzaakten in de kerk der Capucijnen.

Te Eupen liep het incident echter hoog op. Toen te 11 uur bij de hoogmis ook een rondschrift werd voorgelezen, werd de kerk ontruimd door de geloovigen. De kerk werd ontruimd door de geloovigen. De kerk werd ontruimd door de geloovigen.

Een honderdtal geloovigen verlieten de kerk. Bij het uitgaan werden de geloovigen door de Duitsers aangehouden en bedreigd. De Duitsers wilden de geloovigen dwingen om de rondschriften te accepteren. De geloovigen weigden dit en werden uiteindelijk ontruimd.

Zware sneeuwstormen woeden in de Pyreneeën

Reeds talrijke doden en gewonden

Sedert een paar dagen telseren felle sneeuwstormen de streek van Auzas, in het Ariège-departement. Tot nu toe zijn er reeds 28 doden en 32 gewonden.

Het was omstreeks 11 uur, toen de arbeiders, werkzaam aan de bouw van een dam, om het water van het Izaourtmeer, in de Pyreneeën op te vangen en de voortbrenging van elektrische energie te gebruiken, plots een dodelijk waarnamen. Onmiddellijk daardoor zochten zij, met ontzettende kracht, een jacht naar, waarbij de werven van de wachterschap werden verpletterd.

Nog eens het onheil worden volgende blikseminschoten verstrekt: — Een vijftigtal arbeiders, die gewoonlijk op de naburige werven werken, waren in het kamp samengekomen om middagsmaalen. Ploeg honden wijf als het rollen van den doorden, maar heilige nog, en we klonk den kreet: «Redt de jacht!» Iedereen pogte vluchten, maar de sneeuwmassa had het kamp bereikt en vernielde barakken en inrichtingen. Het licht was uitgegaan door de draden der elektrische geleiding. Door de lawine waren afgekrut en met hun pelen in de vallei geslingerd. Van het heel punt van de barakken werden velden met gehuld der gewonden.

Het was een afschuwelijk schouwspel, reeds de ontzette arbeider nog aan zijn verniel toe.

Militaire hulp gevraagd

Doch 200 meter hoger in het gebergte, ongeveer op 1800 meter, te Ygnouze, werden 36 andere arbeiders eveneens door de lawine verwaald en van de buitengewoon afgekrut. Daar de sneeuwmassa's voor een dag proviand bezakten en men niet met hen in verband kon komen, moesten men zich bezighouden over hun lot.

Een ploeg militaire skioopers werd verzocht om de arbeiders te redden.

Franco zet opnieuw een offensief in tegen de republikeinen

DEZE LAATSTEN OVERROMPELD

(Zie begin blz. 1)

Men meldt uit Burgos dat Zondagochtend te 7 uur het offensief van de Franco's troepen naar Cordoba is ingezet. De troepen bestaan uit Spaanse en buitenlandse eenheden. De aanval schijnt bliksemsnel te vorderen.

Na een korte artillerie-voorbereiding werden de linies van de republikeinen overrompeld.

Nachtelijke bandietenstreek te Ronse

In den nacht van Zaterdag op Zondag kwam de genaemde De Vlieghe, een ronsche, woonachtig Ninovestraat 252, bij de per fiets van Ronse huiswaars gereed. Ter hoogte van De Nieuwe Linde werd hij echter aangehouden door een paar personen die uit een stoppen de auto sprongen en hem ten gronde sloegen. Het slachtoffer werd zwaar gewond. De bandieten maakten een buit van een klein bedrag en verdwenen. Het slachtoffer werd naar het ziekenhuis vervoerd.

De jaarlijkse algemeene vergadering van den Persbond

Een verhoor bij den koning

In het Pershuis had de jaarlijkse algemeene vergadering plaats van den Persbond. De voorzitter Dumortier deed de aan de leden mede, dat hij, bij zijn ontvangst ten paleize, gelukwenscht werd door den koning met zijn benoeming als voorzitter.

De Koning legde hem daarbij volgende verklaring af:

«De koning heeft een groote rol te vervullen, men zegt, menigmaal van de pers, dat zij de volksterk is der openbare mening, maar zij moet er vooral de verstandelijke voorloper zijn.

Vooraf in de huidige omstandigheden heeft de pers als opdracht het gevoel van de nationale eenheid te bevorderen.

Ten aanzien van de moeilijkheden, die wij beleven, moet er toenaadering zijn onder de burgers; de pers moet de toenaadering in de hand werken.

Aldus kunnen de ernstige gebeurtenissen, die de burgers de pers moeten doen minste bij ons den gelukrijken uitgang opleveren, dat zij onze inwendige eenheid verstevigen.

De rol van de pers, ik weet het, is vaak lastig. Gij moet niet handelen: het beroep is licht, het ook uw plicht tegenover het publiek. Het is voorzeker niet gemakkelijk zich een juist denkbeeld te vormen en het uit te drukken over elke gebeurtenis, die zich ontrent u voordoet.

Anderzijds, moet gij dikwijls zekere regels van bescheidenheid in acht nemen. De pers moet de burger niet in de zijde blikken in zake landesverdediging en ik ben trouwens gelukkig over de wijze, waarop de pers te nageleefd heeft in de laatste maanden van September jongstleden.

Maar de werkelijke leidraad van den dagelijkse schrijver moet een eerbied voor de waarheid zijn, de vrees voor valsche berichten, die misleiden en beroven.»

Kleinzoan van Trotzky ontvoerd?

Gisteren werd te Parijs het gerucht verspreid, dat Leon Trotzky, die Geitla geboren op 7 Maart 1926, door de Oostenrijkse leger, was ontvoerd geworden.

De h. Barel, rechtkundig beoogder van den Kleinzoan van Trotzky heeft, naar het blijkt, opzoekingen laten doen, maar heeft tot nu toe niet meer vernomen in Frankrijk.

Vliegtuig neergestort in de Verenigde Staten

Een transportvliegtuig van de lijn Chicago-Galas (Texas) is gisterenochtend neergestort. En zouden 8 doden en 4 gewonden zijn.

Banditisme in Mexico

Het dorp La Tinaja in den staat Queretaro (Mexico) is overvallen door een rooversbende, komende uit den staat Guanajuato. De bandieten staken het dorp in brand en vermoordden negen inwoners. Verscheiden dorpen werden gekweld. Een regiment kavalierie is tegen de bende afgezonden.

Britsch-Columbia door overstromingen geteisterd

Acht doden

Een overstroming van de Murray River heeft talrijke slachtoffers gemaakt te Britsch-Columbia. Met tien minste acht doden.

Banditisme in Mexico

Het dorp La Tinaja in den staat Queretaro (Mexico) is overvallen door een rooversbende, komende uit den staat Guanajuato. De bandieten staken het dorp in brand en vermoordden negen inwoners. Verscheiden dorpen werden gekweld. Een regiment kavalierie is tegen de bende afgezonden.

Banditisme in Mexico

Het dorp La Tinaja in den staat Queretaro (Mexico) is overvallen door een rooversbende, komende uit den staat Guanajuato. De bandieten staken het dorp in brand en vermoordden negen inwoners. Verscheiden dorpen werden gekweld. Een regiment kavalierie is tegen de bende afgezonden.

Banditisme in Mexico

Het dorp La Tinaja in den staat Queretaro (Mexico) is overvallen door een rooversbende, komende uit den staat Guanajuato. De bandieten staken het dorp in brand en vermoordden negen inwoners. Verscheiden dorpen werden gekweld. Een regiment kavalierie is tegen de bende afgezonden.

HET FRANSCH-ITALIAANSCH VRAAGSTUK

De aangekondigde rede van Mussolini

Zonder oplossing van onze koloniale problemen: Tunis, Djibouti, Suez, is verstandhouding met Frankrijk onmogelijk.

— De banden die Rome en Berlijn verbinden zijn niet te breken

— Wat in Centraal-Europa geschiedde moest fataal gebeuren.

— Bewapenen is een gebod.

Ter gelegenheid der herdenking van de twintigste verjaardag van de etiching van de fascistische partij heeft op het Romeinse forum te Rome, een grootscheids plechtigheden plaats gehad, waarbij alle voo aanstaande leden van de partij aanwezig waren.

Te 11 u. 26 deed Mussolini onder het geluid van de aanwezig, zijn intrede. Na het uittrekken van onderscheidingen, bestond Mussolini de tribune voor het uitspreken van zijn groote redevoering.

Na gewezen te hebben op den strijd welke in de afgelopen twintig jaar gevoerd is, verklaart Mussolini, dat de fascistische revolutie nu steeds voortgaat.

Spker maakt dan een vergelijking tusschen het wanordelijk ontwikkelde Italië van 1919 en het krachtige rijk, dat alleen een bepaalde richting kunnen worden door een leening welke dan natuurlijk Britsch moest zijn.

Wat wij nu doen, is een leening, maar wat wij nu zullen doen is nog veel belangrijker: roept spker uit.

Onze kers is thans uitgezet en onze toekomst is zeker.

Oschoon wij den eeuwigden vrede als een ramp voor de beschaving beschouwen, zijn wij van oordeel, dat een lange periode van vrede noodzakelijk is voor de ontwikkeling van de Europese beschaving. Wij zullen echter geen enkel initiatief nemen, zolang onze geheiligde rechten niet zijn erkend.

De pogingen om de spijl Rome-Berlijn te doen springen of te verijdelen, zijn te vergeefs. Het is niet alleen een bepaalde richting kunnen worden door een leening welke dan natuurlijk Britsch moest zijn.

Wat wij nu doen, is een leening, maar wat wij nu zullen doen is nog veel belangrijker: roept spker uit.

Onze kers is thans uitgezet en onze toekomst is zeker.

Oschoon wij den eeuwigden vrede als een ramp voor de beschaving beschouwen, zijn wij van oordeel, dat een lange periode van vrede noodzakelijk is voor de ontwikkeling van de Europese beschaving. Wij zullen echter geen enkel initiatief nemen, zolang onze geheiligde rechten niet zijn erkend.

Wat in Midden-Europa is gebeurd, moet fataal gebeuren. Wanneer een volk, dat talrijke mannen heeft en uitstekend bewapend is, een leening doet, en enkel gebaat te doen, toont dit aan, dat dit volk meer dan rijp is voor zijn nieuw lot.

Indien de gewenschte blokvorming tegen de Italiaanse staten tot stand zou komen, zouden deze de uitdaging aanvaarden en op alle punten tot den tegenaanval overgaan.

Wat in Midden-Europa is gebeurd, moet fataal gebeuren. Wanneer een volk, dat talrijke mannen heeft en uitstekend bewapend is, een leening doet, en enkel gebaat te doen, toont dit aan, dat dit volk meer dan rijp is voor zijn nieuw lot.

Indien de gewenschte blokvorming tegen de Italiaanse staten tot stand zou komen, zouden deze de uitdaging aanvaarden en op alle punten tot den tegenaanval overgaan.

Wat in Midden-Europa is gebeurd, moet fataal gebeuren. Wanneer een volk, dat talrijke mannen heeft en uitstekend bewapend is, een leening doet, en enkel gebaat te doen, toont dit aan, dat dit volk meer dan rijp is voor zijn nieuw lot.

Indien de gewenschte blokvorming tegen de Italiaanse staten tot stand zou komen, zouden deze de uitdaging aanvaarden en op alle punten tot den tegenaanval overgaan.

Wat in Midden-Europa is gebeurd, moet fataal gebeuren. Wanneer een volk, dat talrijke mannen heeft en uitstekend bewapend is, een leening doet, en enkel gebaat te doen, toont dit aan, dat dit volk meer dan rijp is voor zijn nieuw lot.

Indien de gewenschte blokvorming tegen de Italiaanse staten tot stand zou komen, zouden deze de uitdaging aanvaarden en op alle punten tot den tegenaanval overgaan.

Wat in Midden-Europa is gebeurd, moet fataal gebeuren. Wanneer een volk, dat talrijke mannen heeft en uitstekend bewapend is, een leening doet, en enkel gebaat te doen, toont dit aan, dat dit volk meer dan rijp is voor zijn nieuw lot.

Indien de gewenschte blokvorming tegen de Italiaanse staten tot stand zou komen, zouden deze de uitdaging aanvaarden en op alle punten tot den tegenaanval overgaan.

Wat in Midden-Europa is gebeurd, moet fataal gebeuren. Wanneer een volk, dat talrijke mannen heeft en uitstekend bewapend is, een leening doet, en enkel gebaat te doen, toont dit aan, dat dit volk meer dan rijp is voor zijn nieuw lot.

Indien de gewenschte blokvorming tegen de Italiaanse staten tot stand zou komen, zouden deze de uitdaging aanvaarden en op alle punten tot den tegenaanval overgaan.

Wat in Midden-Europa is gebeurd, moet fataal gebeuren. Wanneer een volk, dat talrijke mannen heeft en uitstekend bewapend is, een leening doet, en enkel gebaat te doen, toont dit aan, dat dit volk meer dan rijp is voor zijn nieuw lot.

Indien de gewenschte blokvorming tegen de Italiaanse staten tot stand zou komen, zouden deze de uitdaging aanvaarden en op alle punten tot den tegenaanval overgaan.

Wat in Midden-Europa is gebeurd, moet fataal gebeuren. Wanneer een volk, dat talrijke mannen heeft en uitstekend bewapend is, een leening doet, en enkel gebaat te doen, toont dit aan, dat dit volk meer dan rijp is voor zijn nieuw lot.

Indien de gewenschte blokvorming tegen de Italiaanse staten tot stand zou komen, zouden deze de uitdaging aanvaarden en op alle punten tot den tegenaanval overgaan.

Wat in Midden-Europa is gebeurd, moet fataal gebeuren. Wanneer een volk, dat talrijke mannen heeft en uitstekend bewapend is, een leening doet, en enkel gebaat te doen, toont dit aan, dat dit volk meer dan rijp is voor zijn nieuw lot.

Indien de gewenschte blokvorming tegen de Italiaanse staten tot stand zou komen, zouden deze de uitdaging aanvaarden en op alle punten tot den tegenaanval overgaan.

Wat in Midden-Europa is gebeurd, moet fataal gebeuren. Wanneer een volk, dat talrijke mannen heeft en uitstekend bewapend is, een leening doet, en enkel gebaat te doen, toont dit aan, dat dit volk meer dan rijp is voor zijn nieuw lot.

Indien de gewenschte blokvorming tegen de Italiaanse staten tot stand zou komen, zouden deze de uitdaging aanvaarden en op alle punten tot den tegenaanval overgaan.

Wat in Midden-Europa is gebeurd, moet fataal gebeuren. Wanneer een volk, dat talrijke mannen heeft en uitstekend bewapend is, een leening doet, en enkel gebaat te doen, toont dit aan, dat dit volk meer dan rijp is voor zijn nieuw lot.

Indien de gewenschte blokvorming tegen de Italiaanse staten tot stand zou komen, zouden deze de uitdaging aanvaarden en op alle punten tot den tegenaanval overgaan.

Wat in Midden-Europa is gebeurd, moet fataal gebeuren. Wanneer een volk, dat talrijke mannen heeft en uitstekend bewapend is, een leening doet, en enkel gebaat te doen, toont dit aan, dat dit volk meer dan rijp is voor zijn nieuw lot.

Indien de gewenschte blokvorming tegen de Italiaanse staten tot stand zou komen, zouden deze de uitdaging aanvaarden en op alle punten tot den tegenaanval overgaan.

Wat in Midden-Europa is gebeurd, moet fataal gebeuren. Wanneer een volk, dat talrijke mannen heeft en uitstekend bewapend is, een leening doet, en enkel gebaat te doen, toont dit aan, dat dit volk meer dan rijp is voor zijn nieuw lot.

Indien de gewenschte blokvorming tegen de Italiaanse staten tot stand zou komen, zouden deze de uitdaging aanvaarden en op alle punten tot den tegenaanval overgaan.

In mijn rede te Genua heb ik gesproken over een barrikade, welke Frankrijk van Italië scheide. Deze barrikade was thans als voldoende opgeruild beschouwd worden. Binnen enkele dagen, of misschien enkele uren zullen de troepen van het Italiaansche leger Madrid binnenrukken, waarvan de linkerschen we wachten, dat het het graaf van het fascisme zou worden, zal aldus het graaf worden van het kommunisme.

De vraagstukken welke Italië heeft te stellen ten opzichte van Frankrijk, waren duidelijk uitgezet in een nota van 17 December 1938. Deze vraagstukken zijn Tunis, Djibouti en het Suezkanaal.

De Franse regering is volkomen vrij zelf een eenvoudige bespreking over deze vraagstukken te weigeren. Zij moet er zich dan echter niet over wonde ren, dat de rede van Mussolini de landen schiedt, zoo breed wordt, dat het uiterst moeilijk, zoo niet onmogelijk zal zijn haar te overbruggen.

Spker houdt er niet van te noeren spreken over broederschap en Latijnsche zusterlanden, aangezien de betrekkingen tusschen staten bepaald worden door de macht.

Aardrijkskundig, geschiedkundig, politiek en militair, behoort de Middellandse zee tot de levensruimte van Italië. Natuurlijk is daarbij de Adriatische zee inbegrepen, waar de belangen van Italië overwegend zijn, maar niet uitsluitend.

Het laatste maar belangrijke punt is, dat men zich moet bewapenen. Het oordeel moet zijn meer kan men, meer wapenen, meer veiligheid, tot onverschillig welke prijs, door onverschillig welke middelen, zelfs indien men daar alles wat men het beschafde leven moet voor zou moeten opofferen. Wanneer men sterk is, is men dierbaar aan zijn vrienden en gevreesd door zijn vijanden. Sedert de voorhistorische tijden heeft de stelling gegolden: «Wee de zwakken».

Aan het slot van zijn rede riep Mussolini uit: «Wilt gij eer? Welken eer? Een eer, die niet bestaat, tenzij men onmogelijke voor is».

In de volgende woorden liet hij ontzetting: «Gelooven, gehoorzamen, strijden en overleven».

De INDRUK TE BERLIJN

In Duitse politieke kringen verklaart men dat de rede van Mussolini te Berlijn niet was gekend waar ze werd uitgesproken, ooschoon men het mogelijk

In mijn rede te Genua heb ik gesproken over een barrikade, welke Frankrijk van Italië scheide. Deze barrikade was thans als voldoende opgeruild beschouwd worden. Binnen enkele dagen, of misschien enkele uren zullen de troepen van het Italiaansche leger Madrid binnenrukken, waarvan de linkerschen we wachten, dat het het graaf van het fascisme zou worden, zal aldus het graaf worden van het kommunisme.

De vraagstukken welke Italië heeft te stellen ten opzichte van Frankrijk, waren duidelijk uitgezet in een nota van 17 December 1938. Deze vraagstukken zijn Tunis, Djibouti en het Suezkanaal.

De Franse regering is volkomen vrij zelf een eenvoudige bespreking over deze vraagstukken te weigeren. Zij moet er zich dan echter niet over wonde ren, dat de rede van Mussolini de landen schiedt, zoo breed wordt, dat het uiterst moeilijk, zoo niet onmogelijk zal zijn haar te overbruggen.

Spker houdt er niet van te noeren spreken over broederschap en Latijnsche zusterlanden, aangezien de betrekkingen tusschen staten bepaald worden door de macht.

Aardrijkskundig, geschiedkundig, politiek en militair, behoort de Middellandse zee tot de levensruimte van Italië. Natuurlijk is daarbij de Adriatische zee inbegrepen, waar de belangen van Italië overwegend zijn, maar niet uitsluitend.

Het laatste maar belangrijke punt is, dat men zich moet bewapenen. Het oordeel moet zijn meer kan men, meer wapenen, meer veiligheid, tot onverschillig welke prijs, door onverschillig welke middelen, zelfs indien men daar alles wat men het beschafde leven moet voor zou moeten opofferen. Wanneer men sterk is, is men dierbaar aan zijn vrienden en gevreesd door zijn vijanden. Sedert de voorhistorische tijden heeft de stelling gegolden: «Wee de zwakken».

Aan het slot van zijn rede riep Mussolini uit: «Wilt gij eer? Welken eer? Een eer, die niet bestaat, tenzij men onmogelijke voor is».

In de volgende woorden liet hij ontzetting: «Gelooven, gehoorzamen, strijden en overleven».

De INDRUK TE BERLIJN

In Duitse politieke kringen verklaart men dat de rede van Mussolini te Berlijn niet was gekend waar ze werd uitgesproken, ooschoon men het mogelijk

In mijn rede te Genua heb ik gesproken over een barrikade, welke Frankrijk van Italië scheide. Deze barrikade was thans als voldoende opgeruild beschouwd worden. Binnen enkele dagen, of misschien enkele uren zullen de troepen van het Italiaansche leger Madrid binnenrukken, waarvan de linkerschen we wachten, dat het het graaf van het fascisme zou worden, zal aldus het graaf worden van het kommunisme.

De vraagstukken welke Italië heeft te stellen ten opzichte van Frankrijk, waren duidelijk uitgezet in een nota van 17 December 1938. Deze vraagstukken zijn Tunis, Djibouti en het Suezkanaal.

De Franse regering is volkomen vrij zelf een eenvoudige bespreking over deze vraagstukken te weigeren. Zij moet er zich dan echter niet over wonde ren, dat de rede van Mussolini de landen schiedt, zoo breed wordt, dat het uiterst moeilijk, zoo niet onmogelijk zal zijn haar te overbruggen.

Spker houdt er niet van te noeren spreken over broederschap en Latijnsche zusterlanden, aangezien de betrekkingen tusschen staten bepaald worden door de macht.

Aardrijkskundig, geschiedkundig, politiek en militair, behoort de Middellandse zee tot de levensruimte van Italië. Natuurlijk is daarbij de Adriatische zee inbegrepen, waar de belangen van Italië overwegend zijn, maar niet uitsluitend.

Het laatste maar belangrijke punt is, dat men zich moet bewapenen. Het oordeel moet zijn meer kan men, meer wapenen, meer veiligheid, tot onverschillig welke prijs, door onverschillig welke middelen, zelfs indien men daar alles wat men het beschafde leven moet voor zou moeten opofferen. Wanneer men sterk is, is men dierbaar aan zijn vrienden en gevreesd door zijn vijanden. Sedert de voorhistorische tijden heeft de stelling gegolden: «Wee de zwakken».

Aan het slot van zijn rede riep Mussolini uit: «Wilt gij eer? Welken eer? Een eer, die niet bestaat, tenzij men onmogelijke voor is».

In de volgende woorden liet hij ontzetting: «Gelooven, gehoorzamen, strijden en overleven».

De INDRUK TE BERLIJN

In Duitse politieke kringen verklaart men dat de rede van Mussolini te Berlijn niet was gekend waar ze werd uitgesproken, ooschoon men het mogelijk

In mijn rede te Genua heb ik gesproken over een barrikade, welke Frankrijk van Italië scheide. Deze barrikade was thans als voldoende opgeruild beschouwd worden. Binnen enkele dagen, of misschien enkele uren zullen de troepen van het Italiaansche leger Madrid binnenrukken, waarvan de linkerschen we wachten, dat het het graaf van het fascisme zou worden, zal aldus het graaf worden van het kommunisme.

De vraagstukken welke Italië heeft te stellen ten opzichte van Frankrijk, waren duidelijk uitgezet in een nota van 17 December 1938. Deze vraagstukken zijn Tunis, Djibouti en het Suezkanaal.

De Franse regering is volkomen vrij zelf een eenvoudige bespreking over deze vraagstukken te weigeren. Zij moet er zich dan echter niet over wonde ren, dat de rede van Mussolini de landen schiedt, zoo breed wordt, dat het uiterst moeilijk, zoo niet onmogelijk zal zijn haar te overbruggen.

Spker houdt er niet van te noeren spreken over broederschap en Latijnsche zusterlanden, aangezien de betrekkingen tusschen staten bepaald worden door de macht.

Aardrijkskundig, geschiedkundig, politiek en militair, behoort de Middellandse zee tot de levensruimte van Italië. Natuurlijk is daarbij de Adriatische zee inbegrepen, waar de belangen van Italië overwegend zijn, maar niet uitsluitend.

Het laatste maar belangrijke punt is, dat men zich moet bewapenen. Het oordeel moet zijn meer kan men, meer wapenen, meer veiligheid, tot onverschillig welke prijs, door onverschillig welke middelen, zelfs indien men daar alles wat men het beschafde leven moet voor zou moeten opofferen. Wanneer men sterk is, is men dierbaar aan zijn vrienden en gevreesd door zijn vijanden. Sedert de voorhistorische tijden heeft de stelling gegolden: «Wee de zwakken».

Aan het slot van zijn rede riep Mussolini uit: «Wilt gij eer? Welken eer? Een eer, die niet bestaat, tenzij men onmogelijke voor is».

In de volgende woorden liet hij ontzetting: «Gelooven, gehoorzamen, strijden en overleven».

De INDRUK TE BERLIJN

In Duitse politieke kringen verklaart men dat de rede van Mussolini te Berlijn niet was gekend waar ze werd uitgesproken, ooschoon men het mogelijk

In mijn rede te Genua heb ik gesproken over een barrikade, welke Frankrijk van Italië scheide. Deze barrikade was thans als voldoende opgeruild beschouwd worden. Binnen enkele dagen, of misschien enkele uren zullen de troepen van het Italiaansche leger Madrid binnenrukken, waarvan de linkerschen we wachten, dat het het graaf van het fascisme zou worden, zal aldus het graaf worden van het kommunisme.

De vraagstukken welke Italië heeft te stellen ten opzichte van Frankrijk, waren duidelijk uitgezet in een nota van 17 December 1938. Deze vraagstukken zijn Tunis, Djibouti en het Suezkanaal.

De Franse regering is volkomen vrij zelf een eenvoudige bespreking over deze vraagstukken te weigeren. Zij moet er zich dan echter niet over wonde ren, dat de rede van Mussolini de landen schiedt, zoo breed wordt, dat het uiterst moeilijk, zoo niet onmogelijk zal zijn haar te overbruggen.

Spker houdt er niet van te noeren spreken over broederschap en Latijnsche zusterlanden, aangezien de betrekkingen tusschen staten bepaald worden door de macht.

Aardrijkskundig, geschiedkundig, politiek en militair, behoort de Middellandse zee tot de levensruimte van Italië. Natuurlijk is daarbij de Adriatische zee inbegrepen, waar de belangen van Italië overwegend zijn, maar niet uitsluitend.

Het laatste maar belangrijke punt is, dat men zich moet bewapenen. Het oordeel moet zijn meer kan men, meer wapenen, meer veiligheid, tot onverschillig welke prijs, door onverschillig welke middelen, zelfs indien men daar alles wat men het beschafde leven moet voor zou moeten opofferen. Wanneer men sterk is, is men dierbaar aan zijn vrienden en gevreesd door zijn vijanden. Sedert de voorhistorische tijden heeft de stelling gegolden: «Wee de zwakken».

Aan het slot van zijn rede riep Mussolini uit: «Wilt gij eer? Welken eer? Een eer, die niet bestaat, tenzij men onmogelijke voor is».

In de volgende woorden liet hij ontzetting: «Gelooven, gehoorzamen, strijden en overleven».

De INDRUK TE BERLIJN

In Duitse politieke kringen verklaart men dat de rede van Mussolini te Berlijn niet was gekend waar ze werd uitgesproken, ooschoon men het mogelijk

In mijn rede te Genua heb ik gesproken over een barrikade, welke Frankrijk van Italië scheide. Deze barrikade was thans als voldoende opgeruild beschouwd worden. Binnen enkele dagen, of misschien enkele uren zullen de troepen van het Italiaansche leger Madrid binnenrukken, waarvan de linkerschen we wachten, dat het het graaf van het fascisme zou worden, zal aldus het graaf worden van het kommunisme.

De vraagstukken welke Italië heeft te stellen ten opzichte van Frankrijk, waren duidelijk uitgezet in een nota van 17 December 1938. Deze vraagstukken zijn Tunis, Djibouti en het Suezkanaal.

De Franse regering is volkomen vrij zelf een eenvoudige bespreking over deze vraagstukken te weigeren. Zij moet er zich dan echter niet over wonde ren, dat de rede van Mussolini de landen schiedt, zoo breed wordt, dat het uiterst moeilijk, zoo niet onmogelijk zal zijn haar te overbruggen.

Spker houdt er niet van te noeren spreken over broederschap en Latijnsche zusterlanden, aangezien de betrekkingen tusschen staten bepaald worden door de macht.

Aardrijkskundig, geschiedkundig, politiek en militair, behoort de Middellandse zee tot de levensruimte van Italië. Natuurlijk is daarbij de Adriatische zee inbegrepen, waar de belangen van Italië overwegend zijn, maar niet uitsluitend.

Het laatste maar belangrijke punt is, dat men zich moet bewapenen. Het oordeel moet zijn meer kan men, meer wapenen, meer veiligheid, tot onverschillig welke prijs, door onverschillig welke middelen, zelfs indien men daar alles wat men het beschafde leven moet voor zou moeten opofferen. Wanneer men sterk is, is men dierbaar aan zijn vrienden en gevreesd door zijn vijanden. Sedert de voorhistorische tijden heeft de stelling gegolden: «Wee de zwakken».

Aan het slot van zijn rede riep Mussolini uit: «Wilt gij eer? Welken eer? Een eer, die niet bestaat, tenzij men onmogelijke voor is».

In de volgende woorden liet hij ontzetting: «Gelooven, gehoorzamen, strijden en overleven».

De INDRUK TE BERLIJN

In Duitse politieke kringen verklaart men dat de rede van Mussolini te Berlijn niet was gekend waar ze werd uitgesproken, ooschoon men het mogelijk

In mijn rede te Genua heb ik gesproken over een barrikade, welke Frankrijk van Italië scheide. Deze barrikade was thans als voldoende opgeruild beschouwd worden. Binnen enkele dagen, of misschien enkele uren zullen de troepen van het Italiaansche leger Madrid binnenrukken, waarvan de linkerschen we wachten, dat het het graaf van het fascisme zou worden, zal aldus het graaf worden van het kommunisme.

De vraagstukken welke Italië heeft te stellen ten opzichte van Frankrijk, waren duidelijk uitgezet in een nota van 17 December 1938. Deze vraagstukken zijn Tunis, Djibouti en het Suezkanaal.

De Franse regering is volkomen vrij zelf een eenvoudige bespreking over deze vraagstukken te weigeren. Zij moet er zich dan echter niet over wonde ren, dat de rede van Mussolini de landen schiedt, zoo breed wordt, dat het uiterst moeilijk, zoo niet onmogelijk zal zijn haar te overbruggen.

Spker houdt er niet van te noeren spreken over broederschap en Latijnsche zusterlanden, aangezien de betrekkingen tusschen staten bepaald worden door de macht.

Aardrijkskundig, geschiedkundig, politiek en militair, behoort de Middellandse zee tot de levensruimte van Italië. Natuurlijk is daarbij de Adriatische zee inbegrepen, waar de belangen van Italië overwegend zijn, maar niet uitsluitend.

Het laatste maar belangrijke punt is, dat men zich moet bewapenen. Het oordeel moet zijn meer kan men, meer wapenen, meer veiligheid, tot onverschillig welke prijs, door onverschillig welke middelen, zelfs indien men daar alles wat men het beschafde leven moet voor zou moeten opofferen. Wanneer men sterk is, is men dierbaar aan zijn vrienden en gevreesd door zijn vijanden. Sedert de voorhistorische tijden heeft de stelling gegolden: «Wee de zwakken».

Aan het slot van zijn rede riep Mussolini uit: «Wilt gij eer? Welken eer? Een eer, die niet bestaat, tenzij men onmogelijke voor is».

In de volgende woorden liet hij ontzetting: «Gelooven, gehoorzamen, strijden en overleven».

De INDRUK TE BERLIJN

In Duitse politieke kringen verklaart men dat de rede van Mussolini te Berlijn niet was gekend waar ze werd uitgesproken, ooschoon men het mogelijk

In mijn rede te Genua heb ik gesproken over een barrikade, welke Frankrijk van Italië scheide. Deze barrikade was thans als voldoende opgeruild beschouwd worden. Binnen enkele dagen, of misschien enkele uren zullen de troepen van het Italiaansche leger Madrid binnenrukken, waarvan de linkerschen we wachten, dat het het graaf van het fascisme zou worden, zal aldus het graaf worden van het kommunisme.

De vraagstukken welke Italië heeft te stellen ten opzichte van Frankrijk, waren duidelijk uitgezet in een nota van 17 December 1938. Deze vraagstukken zijn Tunis, Djibouti en het Suezkanaal.

De Franse regering is volkomen vrij zelf een eenvoudige bespreking over deze vraagstukken te weigeren. Zij moet er zich dan echter niet over wonde ren, dat de rede van Mussolini de landen schiedt, zoo breed wordt, dat het uiterst moeilijk, zoo niet onmogelijk zal zijn haar te overbruggen.

Spker houdt er niet van te noeren spreken over broederschap en Latijnsche zusterlanden, aangezien de betrekkingen tusschen staten bepaald worden door de macht.

Aardrijkskundig, geschiedkundig, politiek en militair, behoort de Middellandse zee tot de levensruimte van Italië. Natuurlijk is daarbij de Adriatische zee inbegrepen, waar de belangen van Italië overwegend zijn, maar niet uitsluitend.

Het laatste maar belangrijke punt is, dat men zich moet bewapenen. Het oordeel moet zijn meer kan men, meer wapenen, meer veiligheid, tot onverschillig welke prijs, door onverschillig welke middelen, zelfs indien men daar alles wat men het beschafde leven moet voor zou moeten opofferen. Wanneer men sterk is, is men dierbaar aan zijn vrienden en gevreesd door zijn vijanden. Sedert de voorhistorische tijden heeft de stelling gegolden: «Wee de zwakken».

Aan het slot van zijn rede riep Mussolini uit: «Wilt gij eer? Welken eer? Een eer, die niet bestaat, tenzij men onmogelijke voor is».

In de volgende woorden liet hij ontzetting: «Gelooven, gehoorzamen, strijden en overleven».

De INDRUK TE BERLIJN

In Duitse politieke kringen verklaart men dat de rede van Mussolini te Berlijn niet was gekend waar ze werd uitgesproken, ooschoon men het mogelijk

In mijn rede te Genua heb ik gesproken over een barrikade, welke Frankrijk van Italië scheide. Deze barrikade was thans als voldoende opgeruild beschouwd worden. Binnen enkele dagen, of misschien enkele uren zullen de troepen van het Italiaansche leger Madrid binnenrukken, waarvan de linkerschen we wachten, dat het het graaf van het fascisme zou worden, zal aldus het graaf worden van het kommunisme.

De vraagstukken welke Italië heeft te stellen ten opzichte van Frankrijk, waren duidelijk uitgezet in een nota van 17 December 1938. Deze vraagstukken zijn Tunis, Djibouti en het Suezkanaal.

De Franse regering is volkomen vrij zelf een eenvoudige bespreking over deze vraagstukken te weigeren. Zij moet er zich dan echter niet over wonde ren, dat de rede van Mussolini de landen schiedt, zoo breed wordt, dat het uiterst moeilijk, zoo niet onmogelijk zal zijn haar te overbruggen.

Spker houdt er niet van te noeren spreken over broederschap en Latijnsche zusterlanden, aangezien de betrekkingen tusschen staten bepaald worden door de macht.

Aardrijkskundig, geschiedkundig, politiek en militair, behoort de Middellandse zee tot de levensruimte van Italië. Natuurlijk is daarbij de Adriatische zee inbegrepen, waar de belangen van Italië overwegend zijn, maar niet uitsluitend.

Het laatste maar belangrijke punt is, dat men zich moet bewapenen. Het oordeel moet zijn meer kan men, meer wapenen, meer veiligheid, tot onverschillig welke prijs, door onverschillig welke middelen, zelfs indien men daar alles wat men het beschafde leven moet voor zou moeten opofferen. Wanneer men sterk is, is men dierbaar aan zijn vrienden en gevreesd door zijn vijanden. Sedert de voorhistorische tijden heeft de stelling gegolden: «Wee de zwakken».

Aan het slot van zijn rede riep Mussolini uit: «Wilt gij eer? Welken eer? Een eer, die niet bestaat, tenzij men onmogelijke voor is».

In de volgende woorden liet hij ontzetting: «Gelooven, gehoorzamen, strijden en overleven».

De INDRUK TE BERLIJN

In Duitse politieke kringen verklaart men dat de rede van Mussolini te Berlijn niet was gekend waar ze werd uitgesproken, ooschoon men het mogelijk

In mijn rede te Genua heb ik gesproken over een barrikade, welke Frankrijk van Italië scheide. Deze barrikade was thans als voldoende opgeruild beschouwd worden. Binnen enkele dagen, of misschien enkele uren zullen de troepen van het Italiaansche leger Madrid binnenrukken, waarvan de linkerschen we wachten, dat het het graaf van het fascisme zou worden, zal aldus het graaf worden van het kommunisme.

De vraagstukken welke Italië heeft te stellen ten opzichte van Frankrijk, waren duidelijk uitgezet in een nota van 17 December 1938. Deze vraagstukken zijn Tunis, Djibouti en het Suezkanaal.

De Franse regering is volkomen vrij zelf een eenvoudige bespreking over deze vraagstukken te weigeren. Zij moet er zich dan echter niet over wonde ren, dat de rede van Mussolini de landen schiedt, zoo breed wordt, dat het uiterst moeilijk, zoo niet onmogelijk zal zijn haar te overbruggen.

Spker houdt er niet van te noeren spreken over broederschap en Latijnsche zusterlanden, aangezien de betrekkingen tusschen staten bepaald worden door de macht.

Aardrijkskundig, geschiedkundig, politiek en militair, behoort de Middellandse zee tot de levensruimte van Italië. Natuurlijk is daarbij de Adriatische zee inbegrepen, waar de belangen van Italië overwegend zijn, maar niet uitsluitend.

Het laatste maar belangrijke punt is, dat men zich moet bewapenen. Het oordeel moet zijn meer kan men, meer wapenen, meer veiligheid, tot onverschillig welke prijs, door onverschillig welke middelen, zelfs indien men daar alles wat men het beschafde leven moet voor zou moeten opofferen. Wanneer men sterk is, is men dierbaar aan zijn vrienden en gevreesd door zijn vijanden. Sedert de voorhistorische tijden heeft de stelling gegolden: «Wee de zwakken».

Aan het slot van zijn rede riep Mussolini uit: «Wilt gij eer? Welken eer? Een eer, die niet bestaat, tenzij men onmogelijke voor is».

In de volgende woorden liet hij ontzetting: «Gelooven, gehoorzamen, strijden en overleven».

De INDRUK TE BERLIJN

In Duitse politieke kringen verklaart men dat de rede van Mussolini te Berlijn niet was gekend waar ze werd uitgesproken, ooschoon men het mogelijk

In mijn rede te Genua heb ik gesproken over een barrikade, welke Frankrijk van Italië scheide. Deze barrikade was thans als voldoende opgeruild beschouwd worden. Binnen enkele dagen, of misschien enkele uren zullen de troepen van het Italiaansche leger Madrid binnenrukken, waarvan de linkerschen we wachten, dat het het graaf van het fascisme zou worden, zal aldus het graaf worden van het kommunisme.

De vraagstukken welke Italië heeft te stellen ten opz

ANTWERPEN, ZONDAG.

Tersago op kop van een groepje, rijdt voorbij de auto van «Vooruit»
(Fotodienst «Vooruit»)

12. Patricia Young	25	7	12	6	43	61	20
13. H.I.H. Turnh.	25	1	23	1	28	139	3
14. Genck V.V.	25	1	23	1	28	139	3

REORDERING D

Herenthals S. K.—Duffel F. C.	9-0
C. S. Tongeren—F. C. Nijlen	2-1
Edegem Sp.—Turnhout H.F.H.	2-1
Genck—Bouchout	0-1
St. Truiden V. V.—Patria Tongeren	3-1
Beerlingen—Netha Herenthals	2-0
Leop. Sp.—Vorselaar	2-1

KLASSEMENT					
1.	HERENTHALS	25	20	3	2 102 32 42
2.	C.S. Tongeren	25	18	5	2 89 40 38
3.	Edgemon S.P.	25	18	1	1 63 63 38
4.	Berlingen F.C.	25	14	9	2 51 40 30
5.	St. J. Mulden	25	11	9	3 69 55 27
6.	Netha Henth.	25	10	6	5 52 43 33
7.	Loel S.P. Tess.	25	10	11	4 56 46 33
8.	F.C. Nijlen	25	11	13	1 56 67 23
9.	F.C. Duffel	25	11	13	1 56 66 23
10.	Bouchout V.V.	25	9	13	2 60 72 23
11.	Forstlaan	25	9	13	3 55 68 21
12.	Patric Tong.	25	7	12	6 45 88 16
13.	H.I.H. Turnh.	25	7	12	6 43 66 21
14.	Genck V.V.	25	1	23	1 26 139 5

Club Brugge gaat Daring in eigen midden in bedwang houden terwijl Gantoise de nederlaag lijdt bij Beerschot

Titelkansen van Eendracht Aalst zijn gestegen

Eend.Aalst wint na een spannende partij van Lyra 2-0

ASSA RONSE 1—BERCHEM SPORT 2

tens in een goede dag en kon Mechelen niet meer doelen. Toch was hun zege meer dan verdienst.

Scheldrechter de Brakel stelde op :
F. C. MECHELEN. — Cannaerts; Jonckers en Van den Dries; Verstaeten, De Rits en Patteut; Andries, Coppens, De Ceyn, Berthuelens en Van Campenhout.

ANDERLECHT. — Mertens; Depauw en Van Caelenberg; Van Vaerenberg, Eeroelen en Gets; Luxem, Jansen, De Rooel, de Rayemacker en Dekens.

Scheidsrechter Ed. Swillen stelde in

Aan emoties ontbrak het niet bij O. C. Charleroi-Standard (5-4)

terwijl de bezoekers nerveus en ruw opdagen en menige voorbij gefloten werd: toech: doech: de bakker miste met een nuurt langs Goossens er 4-2 van maken. Zij drongen verder aan en op een van Goossens lukte Lemooi een 5e doel!

Dit was genoeg voor de Luikenaren. In de 60e minuut verloor de ploeg van daan ook met de 40e minuut langs Cappelle drie mis-sukken hadden (5-3) om zelfs drie n-nukten later een 5e doel te tekenen. Het was langs Dalem op voorzet van Ledent.

De lokale verdediging werd verder op probeerde de ploeg van de ploeg van Charlieri won uiteindelijk steld. Scheidsrechter Turkruyer verdende volgevoerd.

OLYMPIC CHARLIERI — Van Tongerloio: Heymans en Bombie; Antoine.

TILLEUR HAD HET OOK LASTIG TEGEN SCHAARBEEK (3—2)

plaats, wat niet het minste sukses op-
leverde. De besluitvaardigheid was nu
eenmaal zoek in de Waalsche voorhoede.
De reakties van Schaarbesc waren
steeds uiterst gevaarlijk en Daemen
moest enkele kwade schoten van Franck
en Louis sappen.

Wanneer Franck alleen vóór het lo-
cale doel kwam, zond hij jammerlijk
boven.

Aan de rust : 1-2.

Bij het hervatten domineerde Tilleul :

A. S. OOSTENDE 1—U. S. CENTRE 5

De wedstrijd had plaats in een echt toernooi. Oostende speelde een doorlopende partij en gaf geen enkel oogenblik rust. Het was een wedstrijd van reageren. Centre van zij kant was veel vlugger op den bal die ze beter wisten te controleren.

Aan de overmaat der bezoekers kon niet getoond worden. In minder dan 4 min. spin hadden de bezoekers reeds twee doelpunten gemaakt. De wedstrijd werd voortgezet op flater van Hendelickx en een tweede langs Durveaux.

Oostende kreeg vruchteloos en een aantal minuten later werd de wedstrijd tegen de terugstasende windvoorspel afgebroken. Daarna kwamen de bezoekers opnieuw in actie en vóór de rust was de wedstrijd nog twee andere doelpunten gemaakt.

Na de rust reddde de keeper van Centre een penalty door Maertens genomen in hoekschot. Met de 6e minuut werd de wedstrijd op stand op 0-5. Het spel vervolgde vrij onspannend en met 7 min. vóór het einde kon Desaevers een voor Oostende reddende aanval algemeen onverschillig werd het einde gefloten.

Scheidsrechter Kerschot hieldte volgende spelers op de bank:

A. S. OOSTENDE. - D'Hont: Hendelickx en Depauw; Wets M. J. Van den Broek; Desaevers, Maertens, Leenaers, Van Dierendonck en Depooter.

U. S. CENTRE. - Evenepoel; Dewit; Gilies; Thiry, Héran, en Tassin Van der Gheynste; Desprez en Genevriër.

TUBANTIA 3 — WILRIJK 2

Wilrijk won den oopgoel en was onmiddellijk ten aanval. Tubantia reageerde tenslotte en kon moest Kenner de oopgoel grijpen. Een shot van Derries werd zeer moeilijk genomen, want de spelers kwamen en zich moest verbergen. Alzoo kwam de rust met blanke score.

Bij de herneming was Tubantia opeens voltallig. De lokalen namen het op in handen en op de 7e min. zorgde Pas twee minuten later kon De Vries ten tweede dool aantekennen.

De 13e min. werd het 3-0 langs Memans na een persoonlijke poging. Aan de 20e minuut kwam Marijn echter op de 13e min. kwam Marijn aan en den weinig later was Doockx zoo gelukkig en zeker dool in hoekschoot te verwerken.

De laatste 15 min. reukten reukelijke oogeblikken nadien schuldig aan een doel tegen ploeg. Tubantia wou op

**R. C. MECHELEN WINT HEEL
VERDIENSTELIJK BIJ
OUDE GOD (3—5)**

Oude God heeft zich machtsafzig verdedigd en was slechts te danken dat Meelken er in slaagde voor-
opdring te nemen.
Onder geweldige belangstelling werd de spelvergangen en er werd dadelijk
lukt gespeeld.
Reeds met de 56 min. vluchtte De
Vroe nog in schoor van Gastmans
doel te laat en de score was geoud.
Een minuut later evenwel lukte van
der Weyngaert op linker Van den Broeck
een gelijkmaker.
He spel was nu vol voigen en De
Vroede konde op de laatste minuut
erelde een doelpunt in de Broeck het beter
n gaf met de 196 min. de leiding aan
e lokalen.
De verdere verdedigde zich moedig doch
an de Wynaart lakte een 3e doel voor
e thusspelers.
Binnen twee reagerende geweldige en luke
aan ook met de 37e min. een 2e doel
gens Janssens van de paal. Amper 5
minuten later zou deze scier bij de
Van der Weyngaert en de Vroede

bracht.
Aldus kwam de rust met een ietwat
geleide stand voor Meelken.
Bij de herneming werd Gastmans da-
delijk op proef gasteid en kreeg menke
bij de rust te versien.
De Vroe zou dan ook aan de 15e min.
de leiding voor zijn ploeg bezorgen.
Van der Weyngaert werd met 4
minuten later, lukte De Backer een 5e
doel.
De lokalen reageerden geweldig en
dwaken zelfs 9 corners af, doch doplen
lukten zij niet.
Aldus kwam het einde met een 3—5
overwinning voor de maanblusschers.

Scheidsrechter De Roeck riep in Wijn;
OUDE GOD Gastmans; Herregods
en de Vroede; Vroede; Vroede; Vroede;
siers; Van den Weyngaert, Basels, Van
Berchelaer; Borgmans en Van den
Broeck.

R.C. MEELKEN. — Pieters, De Voder-
en Hamers, Bern. De Vroe en Ver-
burgsen, De Backer, De Roeck, Van
der Weyngaert, Janssens, Janssens,

Cercle Brugge verdiende beter dan draw tegen Boom (1-1)

strafzone, de arbiter liet echter doorspelen.

Aan de 35e min. ontsnapte Beulens, de verdediging was te ver langsvoren. De wedstrijd werd 1-1 gelijk.

Cercle won in de laatste minuten de overwinning afdwingen doch het knoelertien bleef niet op.

Schiedscheidsrechter Degrote stelde in lijn: C. S. BRUGGE, Braet, Balger, Debuysere, Ruysschaert, Billiet en Mahieu; Vande Abele, Poelvoorde, Deschepere, Debaecker en Eeckeman.

BOCM F.C.: Fys; Van Camp en K. Beulens, De Voordt, Slaes en Eeckmans, Van Beulens, Huyhe, Cop, Suykens en De Baet.

Bridou zet K. Maes k. o. te Ronse

Hieronder volgen de boksuitslagen van de meeting te Ronse waarvan wij reeds het resultaat van den hoofdkamp in onze zondagmorgeneditie gaven:

Beroepsboksers 1022:
DEVENTER (63 kg.) Ronse wint met de punten van Mamadou (62 kg.) Neger.

ARREWAERE (70 kg.) Izegem, doet match-nul met Fouquet (70 kg.) Ronse.

Beroepsboksers over 1023 min.:
BRIDU (79 kg.) Ronse zet Karel Maes (79 kg.) Izegem, k. o. in de 3e

Wijkkoersen

LEDEGEM. — 21 vrettrekkers, 40 km.
1. Annutsyn in 1 u. 30 min.; 2.
Degryse; 3. Boone; 4. Backelandt; 5.
Mouton; 6. Degrande; 7. Van Poucke
8. Gelijk; 9. Spinette; 10. Seynaeve, Coorevits,
Dhesulère.

* * *

NOKERE. — 32 vrettrekkers, 65 km.
1. Strobbe in 2 u. 17 min.; 2. Lülle;
3. Dsprez; 4. Buyses; 5. Proot; 6. Cruppe-
linckx; 7. Olivier; 8. Pennewit; 9. Las-
sels; 10. Van Steenbrugge; 11. Flamant.

Club Brugge ontfutselt nog een punt aan Daring

Daring speelde eer als een verloren ploeg en het was eerder te danken aan de overreding die alleen uitblomde en een tikje geluk dat Rood Zwart aan de Brugellings belette een doelpunt te maken. Brugse viel meer en meer aan, maar de Daring-verdediging hield.

De laatste minuten waren nog verdeeld, maar geen doelpunten werden gemaakt.

Son:sdrechter Langenus stelde in zijn

DARING: Badjour, Keuvels, Herremans; Lunckmans, Teuwind en Paul Henry; Tenerts; Van Ingelghem; Monstede; Broux en Buyl.

C. BRUGGE: Neyt; Soble en Wouters; Toussaint, Legon en Devenen; Reynaert, Naessens, Coene, Riquier en Van Vyve.

Een normaal resultaat Liersche 2 Union 0

Duhaert, gekwikt, verliet het terrein aan de 30e min.
De laatste man, waren nog voor de klokken die aldus een verdiende overwinning behaalden.

...

Scheidsrechter Goscyny stelde in zijn :
LIERSCHÉ S. K. — Christiaens; Simons; De Keyser, Willems, Kleempoens en Cloockaert; De Keyser, Van Craenenbrouck, Van de Kuylen, Voorhoofd en Van Craen.

UNION. — Vande Werf; Vandendstok en Smellinckx; Lamquet, Levenberg en Van der Veken; Winneperken; Puttaert, Walchaen, V. mink en Roose.

Nijple zege van White Star tegen Antwerp (1-0)

dig daarna was het Boogaerts die eerste
 van de Vries te overtuigen kreeg.
 gedurende enkele minuten volgde dan
 wereld spel maar rond het half uur
 vernamen de lokalen hun overwicht
 spel en zuiver werk deed en die een
 oorspronkelijk maakte aan de 32e min.
 een paar minuten later was de overwin-
 der nu nog winniger maar ve-
 lichte eerder met horten en stooten.
 e score viel echter behouden.
 Volgende ploegen stonden in lijn :
 WHITE STAR. — Boogaerts; Curely
 en Desmaele; Van de Kerckhove, Man-
 nendick en Van Neele; Flévez, Dewaele, Col-
 bert, Plennevaux en Desmuidt.
 ANTWERP. — Gedopt; Pavrick en
 Wyns; Gaertens, Leyskens, Pauwels;
 Vries, Geuns, Wagner, Bastin en
 de

Het schaaktornooi te Kemerij

Ziehler de einduitslag van het
schaaktoernooi te Kemerli.
1. FLOHR 12 p.
2 en 3 Stahlberg en Szabo 11 p.; 4.
Mikenas 10,5 p.; 5. Brook 10 p.; 6.
Feigin 9 p.; 7. Bogoljubow 8,5 p.; 8.
Petrov.
Op te merken valt de lamentabele
prestatie van den eens zoo gevierden
Bogoljubow en het eerherstel van den
Tajech Flohr.

Simons wint van Lapère te Kortrijk

Ziehler de bijzonderste uitlegen van de boeksmetting die plaatte had te Kortrijk. Daarvan wil reeds een afzonderlijke gaven in onze zondagmorgen-editie.

Liefhebbers 42:2
Op 29 van 1890 (Kortrijk) wint op punten van Derlaecker, 57 kg. (Izegem).

LOOSELUIT, 61 kg. (Waregem) doet match-nuut met DE JAEGHER (Kortrijk) (Rooselaere).

ROBBESJYN, 79 kg. (Wevelgem) wint op punten van de 2de ronde van Deelen, 80 kg. (Izegem).

Beroepsbokers 1023:
De 2de ronde van de 2de ronde door opname van Verbruggen, die na twee maal te zijn neer gegaan, in de 2de ronde den strijd staakte.

LOOSELUIT, 70 kg. (Luik) wint met op punten van Lapere, 79 kg. (Kort.

All Gerard wel degelijk een belofte

Tijdens de jongste suksesvolle meeting in het Sportpaleis te Oostende heeft de Oostendse schaakverenigingsbaker All Gerard wel degelijk het bewijs geleverd dat hij een bottende kraant is. Geplaatst tegenover den Franschman Laurent, kampioen van het Noorden van Frankrijk, had Vanhaverbeke's poulin geen de minste moeite om deze partij afgeteekend met de punten te winnen. Laurent heeft zich zekere zwaarte van was volstrekt niet onopgevoest tegenover de fijne techniek van den lokalen vuitspeler die oedurende de tien

Vlaanderen verplettert Henegouwen en zal dus tegen Brabant in finaal van het interprovinciaal tornooi komen

Eens te meer was de weermaker van de partij en de wedstrijd Vlaanderen-Henegouwen had dan ook onder de ongunstigste weergeesteliken te lijden. Het was heel vries en de Vlaanderen opvoer in de sangekundige opstelling moest Henegouwen een vtertaal plaatsvervangings in lijn brengen. Zoo moesten de uitstaende keeper Van Ipersloot en de gevaarlijke binnenlinks Pierj asook de kwieke buitenrechtse Lallemand en de back de plaatsvervangings worden. De backen verscheidene westerse nam geen vterlof te kunnen bekomen in het leger.

Zoo den wedstrijd werden aan de kameraden van Henegouwen in naam der Vlaamsche fedewie bloemen aangeboden.

Het was voor een bevredigende afsluiting dat kameraad Cosyn, bijgestaan door Dobbelaere en Haegeman, de ploegen in lijn stelde.

DE WEDSTRIJD

De eerste aanval kwam van Vlaanderen maar een offside maakte er een afbreuk van. Toen de aanval van Henegouwen ten aanval maar het eindschot aan Bogo kwam in het zijnet terecht. Nu ging Elm, Bodeghien er viug van. Toen kwam de ugenen schietende mist hij aan de 3e minuut reeds voor Vlaanderen de score te openen. Als hij nu kwam de aanval van Henegouwen opvoerde con de keeper slecht onvoldoende wegwerpen en corner moest toege-

Bodenghien, die vast besloten scheen
 uit te blinken, werd weer gerast in meer

vingling en Pieters liepen elkander in
en weg van het naar dore schieten.
Wat was slechte uitgesteld werd op nieuw
en de laatste genoemde onhoudbaar bin
Men speelde 11 minuten. Wanneer
erder dan de back lin en om de beurt
Walpus en Verheyden hun an
en de laatste genoemde onhoudbaar bin
linch bracht nieuw gevaar voor Hene
ouwen maar de Haneelaar Kiarde de
niet uitte op een speelde 16 minuten
en de laatste genoemde onhoudbaar bin
laet te stoppen kreeg. Nadat een
van Fosse ver naast vloeg werd
en de laatste genoemde onhoudbaar bin
leed voor hands van Boge. Op alvling
doorbraak van Pieters moet Gui
am nu op prachtige wijze op foul maar
pieters stond op de goede plaats. Bodet

NIENEN '0 — HOEI 0

[illegible]

